

بلخ

بلخ در آستانه استیلا عربها یکی از مراکز عمدۀ شهری و مرکز حکومداری تخارستان بود که بخش اعظم اهالی انرا ترکها تشکیل میداد. بنابر همین سبب بلخ منحیث مرکز کشور ترکها "دارا لمملکت الترك" نامیده میشد.

[Frye, Sayili, 1945, p. 313; Frye, 1993, p. 136]. [al-Idrisi, vol. 4, p. 483].

عربها به بلخ بمثابه مرکز مذهبی و عقیدتی امپراتوری کوشانی و محل جایگائی عابده بودایی نوبهار و "پایتخت ترکها" می نگریستند. انها به بلخ از همان نخستین روزهای برقراری مناسبات، حتی در سال 21 هجری مطابق به 641-642 یعنی قبل از وفات عمر ابن الخطاب زمانیکه یزدگرد III شاهنشاه ساسانی در جنگ نهاوند شکست فاحش خورد علاقه خاصی نشان میدادند.

[Gibb, 1923, p. 8 – 9, 15]. [Frye, Sayili, 1945, p. 313].

در قریه جیغه تپه بلخ 32 عدد مجسمه گاو وحشی مومنانه شده، متعلق به قرن سوم و آغاز قرن چهارم کشف گردیده است، مجسمه هائیکه به افراد عالیرتبه دولت ساسانی، سرکردگان نظامی، مارت پاتها (مشاور حکmdar) و خزانه دار دربار متعلق بوده است. در مهرهای متذکره پارتریت مالکان مهر، عکس حیوانات سمبولها، هکذا تامگه‌های (تمبر) تباری باکتیبه‌های پهلوی، باختری، خروشتنی و سگدی نوشته شده است.

برخی از افراد به تصویر کشیده شده در این مهرها (تمبرها) دارای ویژگی‌های خاص ترکی از قبیل صورت، مو و جواهرات و ویژگی‌های ظاهری از قبیل چشمان بزرگ و بادامی، پلک‌های متورم، بینی‌های دبل (پندیده و مستقیم)، لبان پندیده و متورم، موهای درشت و افتاده روی شانه، بروت (سبیل)‌های نه چندان بزرگ و دبل، ریش نه چندان غلو، هکذا یک حلقه گوشواره اویزان درگوش راست بودند. انها دارای کلاه‌های مخصوصی قبایل ترکی بودند که بمثابه تامگه (مهر، نشان) تباری انها محسوب می‌گردید. از جانبی علائم ترسیم شده در گاو‌های وحشی شباهت

زیادی با تامگه های ترکان قدیم داشته، موجودیت کتبیه های چاپی سغدی بیانگر ارتباط انها با سغد ها بوده است.

[Кругликова, 1984, с. 141 – 151].

در تصویریکی ازین گاوها وحشی، عکس شیر ماده در حال تغذیه دو چوچه شیر کوچک بمشاهده میرسد که بمثابه موضوع مورد علاقه افسانه های اوغوزی بوده است. زیرا؛ بر مبنی افسانه های آوغوزی، اوغوزخان (رهبر قبیله اوغوزها) توسط شیر ماده تغذیه گردیده است (شیر داده شده است). یعنی میشود گفت که تصویر مذکور منعکس کننده یکی از موضوعات دلچسپ و مورد علاقه افسانه های اوغوزی میباشد. لازم به یادآوریست که همچو افسانه های مشابه، در میان ترکان آلتای نیز وجود دارد. چنانچه دریکی از آنها گفته شده است که رهبر تباری انها توسط گرگ ماده تغذیه گردیده است. چنانچه دریکی ازین افسانه ها گفته شده است که آشین Ashin بنیان گذار سلسله تباری انها توسط گرگ ماده تغذیه گردیده است.

[Короглы, 1976, с. 98].

[Gobl, 1967, s. 141, 182; Walker, 1941, p. 14; Никитин, 1986, с. 82, 87.]

[Markwart, 1931, p. 10].

در عین زمان حکمرانان هیپتالی و ترکی بلخ نیز سکه های شانرا مانند سکه های ساسانی ضرب میزدند، تنگه هائیکه دران سلسله تباری شان یعنی "یابگو بلخ" yabgu (ယାବ୍ଗୁ) – yabgu bahlikano تامگه های تباری که در بعضی از گاو های وحشی به تصویر کشیده شده است تشابهت زیادی با تامگه های ترکان قدیم دارد. اما کتبیه های سغدی که در بعضی ازین مهرها وجود دارد نمایانگر مناسبات انها با سغدی ها میباشد.

[Кругликова 1984: 141 – 151]. [Короглы 1976: 98].

[Göbl 1967: 141, 182; Walker 1941: 14; Никитин 1986: 82, 87].

[Markwart 1931: 10].

در گردن بند (میدالیون) که در سال 625 توسط تردو شاد حکمدار گندهارا و تخارستان ساخته شده است، تون یابغو خاقان'جeb MLK"n بنام بیب شهنشاه

یعنی "ارباب - اربابان، مالک- مالکان، شاه- شاهان" نامیده شده است
[Harmatta, Litvinsky, 1996, p. 370].

لازم به یاد اوریست که هنگام استیلا بلخ توسط عربها از حکمداری بنام نزاک ترخان Nizak-Tarhan نامبرده شده است. هکذا، در قرن ماضی محدوده بلخ بنام ترکستان افغانی نامیده شده است، جائیکه بلخ و تخارستان بنام ترکستان قید گردیده و این نام در نقشه های مدرن جغرافیائی نیز انعکاس یافته است.

گفته شده است که تعلیمات زردشتی برای نخستین بار در محدوده بلخ رسمیت یافت. لذا آغازین مراحل حیات و فعالیت بنیان گذار زردشتی دقیقاً با بلخ پیوند ناگسستنی دارد. بر مبنی تاکیدات منابع پهلوی سپاندیات پسر ویشتاسب در شهر بلخ پایتخت در خشان نوازک اساس نهادو آتش سحر انگیز و حرام Vahram بر افروخت. باشندگان بلخ مانند باشندگان سائر قسمت های باختر و تخارستان در اوائل از آتش پیروی مینمودند.

[Harmatta, Litvinsky 1996: 370]. [Арабский аноним: 16] [Gray 1977: 8].

[Бартольд 1971: 469; Пьянков 1968: 55 – 68].

[Markwart 1931: 10].

در حفاری های پیشبرده شده در آتشکده زردشتیان جر قوتان (با عمر حدودا 2000 سال قبل از میلاد) که در فاصله 60 کیلو متری شمال غرب شهر ترمیز موقعیت دارد، ساختمان های محراب مانندی مشاهده رسید که بمنظور تحریق آتش در نظر گرفته شده بود. گفته میشود که شهر مذبور بعد از اضمحلال امپراتوری هخامنشیان پیوند تنگاتنگی با هندوستان داشت اما، در عصر کوشانیها به یکی از مراکز عمدی بودایی و بودیزم مبدل گردید طوریکه، بر قسمتهای شرقی دولت ساسانی اثرات قوی کلتوری وارد نمود. (78)

تحقیقات و در یافته های آخر نشان میدهد که بودیزم منحیث مذهب حاکم نه تنها در قسمتهای شرقی، بل در قسمت های غربی دولت ساسانی نیز پخش و گسترش یافت، جائیکه مبلغان و اشعاعه کنندگان بودایی هم از طریق خراسان و هم

از طریق ابخار بدانجا سرازیر شدند. ابو ریحان البيرونی مینویسد که اسفندیار پسر گوشتا سپ تعليمات زردشتی راهم بسوی شرق و هم بسوی غرب و بصورت کل درکلیه کشورها یعنی از چین تا روم گسترش داد و آتشکده ها برپا کرد (ایجاد کرد). [Аскarov, Ширинов 1993: 128 – 132]. [Compareti 2007]. [Бируни 1963: 66 – 67].

در کتاب اوستا واژه Buiti که تصویری از بوده‌های Buddha هندیست سه بار تکرار گردیده است. اما به شهر بلخ لقب Drafsa یعنی (پرجم‌های بر افراشته) داده شده است که، افاده کننده مناسبت کلی شهر با بودیزم است. در حالیکه در منابع پهلوی بودا بشکل بت But ترسیم گردیده است. بنا احتمال داده میشود که در اوائل قرون وسطی در شهر بلخ کلتور بودائی و زردشتی باهم آمیزش یافته بود. (79) یعنی درینجا هم بودا و هم آهورا- مزدا به دید همسان نگریسته میشند. در تنگه های کوشانی- ساسانی تخارستان(قرن چهارم) تصاویر خدای شیوا و میترا Ahura Mazda Shiva and Mithra بودائی و هم خدای آهورا- مزدای زردشتی به تصویر کشیده شده است.

[Литвинский 1975: 191]. [Bailey 1930: 279]. [Бартольд 1971: 470]. [Луконин 1967: 26].

لازم به یاد اوریست که با وجود سیاست آزار و اذیت پیروان سائر ادیان، منجمله بودیزم و برهمنیزم که ساسانیان ازان پیروی مینمودند با انهم، پرستیش بودا طی سده چهارم در قسمت های شرقی ایران زمین به وفرت مشاهده میرسید، چنانچه موجودیت بقایای مجسمه ها دال بر حقانیت ادعاهای فوق شمرده میشود.

[Луконин 1969: 43].

حفاری های انجام یافته در سرخ کوتل بغلان افغانستان شهریکه طی سده های اول و دوم میلادی تو سط کنیشکا زمامدار کوشانی بنا نهاده شد نشانده‌هند شان و شوکت این شهر باستانی بوده بیانگر این موضوع است که شهر مذکور در آن هنگام منحیت مرکز پخش بودیزم در باخته و تخارستان تلقی میشده است. از

جانبی موجودیت ساختمانهای مخصوص در معبد کنیشکا نمایانگر آتش پرستی و عبادت به آتش بوده است. بناء میتوان قیاس کردکه پرستش آتش توسط کوشانیها بمنظور انجام مراسم بودائی تدارک دیده شده باشد.

[Schlumberger 1977: 13]. [Ставиский 1977: 196].

در مرکز مذهبی بودائی قره تپه شهر ترمیز (قرون اول و دوم میلادی) صحنه های نقاشی شده ای بدست آمده است که بودا در میان زبانه های آتش قرار داشته و بنام "بودا آتشین" یا "بودا زردشتی" نامیده شده است. یعنی نشاندهنده موقعیت بودا در میان شعله های آتش. گفته شده است که بعد ها تصویر مذبور هم در محدوده تخارستان و هم در محدوده آسیای میانه گسترش همه جانبیه یافت. در سکه های حکمرانان کوشانی مانند کنیشکا و هوویشکا تصاویر "خدای مرد" بچشم میخورد که دارای چهار دست بوده و بنام فارره Farro بمعنی "آتش" ترجمه شده است.

[Ставиский 1983: 82; 1987: 105]. [Тревер 1958: 142].

لازم به یادآوریست که التارها(قربانگاه های مخصوص) در نقاشی های بودائی ترکستان شرقی نیز بمشاهده رسیده است. توجه باید داشت که طبق عنعنات معمول افروختن آتش در اکثرب مذاهب مروج بوده است. بنا موجودیت التارهادر آبدات بودا ئى سوال برانگيز(تعجب آمیز) بوده نمیتواند.

[Шкода 1985: 87].

لازم به یاد آوریست که در منابع قدیم معلومات کاملاً متناقضی در باره نحوه استفاده و عبادت از آبدات نوبهار بیان گردیده است. چنانچه در یکی ازین منابع گفته شده است که آبدات مذکور بمنظور پرستش آتش(مراسم آتش پرستی) در نظر گرفته شده است، در حالیکه در منبع دیگری بمنظور ادائی مناسک بودائی و در منبع سومی منحیث محل بودو باش(قصر) شاهان ساسانی گفته شده است. اما به نظر ما(مؤلف) آتشکده مذکور در مراحل مختلف تاریخ منحیث محل عبادت اکثرب ادیان منجمله پیروان آئین زردشتی و بودائی بوده است.

[Бируни 1963: 66 – 67; ал-Бالخی: 20, 37; Le Strange 1905: 421],

[*Ibn al-Fakīh*: 323 – 324], [*Hudud al-‘Alam*: 108].

[Бартольд 1971: 469 – 472; Камалиддинов 1996: 303 – 307],

اما بخاطر باید داشت که آئینه‌ای زردشتی و مازدی ایزم(مازدیزم) هرگز منحیث مذهب قابل قبول (مذهب رسمی، مذهب دولتی) زمامداران بلخ واقع نگردیده است. درینجا در اوائل قرن قدیم، و حتی ماقبل آن بودیزم منحیث آئین مافوق و مورد قبول پذیرفته شده بود.

[Бартольд 1971: 469; Ставиский 1977: 179],

چنانچه اظهارات سوان سزان(زوان زنگ Xuan Zang رائیر چینی درباره آتشکده نوبهار بلخ طی سالهای 630 دال بر تأیید این مطلب است. چنانچه موصوف "آتشکده مذکور را "آبده سنگ حرام نوین Nava sangharama نامیده در آن از موجودیت مجسمه بودا و خدای P'i-sha-men (Vaiśravana deva) یاد آوری نموده است. (80)

[Beal 1990: 49; Ekrem 2003: 149 – 150].

علاوه باید نمودکه اظهارات فوق توسط محققین عربی نیز تأیید گردیده است. مثلا در اظهارات انها گفته شده است که آبدات مذکور بخاطر پرستش بت ها(عبادة الاوثان) هکذا منحیث منابع آرخیولوژیکی و معلوماتی مهم پنداشته شده است. (81)

[*Ibn al-Fakīh*: 322, 323], [*Hudud al-‘Alam*: 108],

[Mizuno 1968: 93 – 96, 109 – 112; Mizuno 1962].

در اثار الفرخی که درباره مذاهب نگاشته شده است از بت پرستانی یاداوری مینماید که از بتهای تراشیده شده، از گاوها نر، گاو های ماده، هکذا از مهتاب پرستش بعمل می آورند. انها عقیده داشتند که مهتاب یکی از فرشتگان بزرگ و تنظیم کننده جهان است. انها مهتاب را همسر آفتاده، از بت های گوساله مانند پرستش بعمل می آورند.

[ал-Фахру: 42 – 43]

بر مبنی بعضی از معلومات دست داشته به آتشکده نوبهار برعلاوه ترکان، فارس ها نیز جهت عبادت حضور بهم مبرساندند.

[Хофиз-и Танши II: 137].

علاوه باید نمود که در قسمت داخلی آبده، بت هائیکه از هندو سند و سائر قسمت های تخارستان آورده شده بود جابجا گردیده بود. گفتنی است که همه ساله در فصل بهار بروز ششم نوروز تعداد کثیری از زائرین و مهمان از مناطق مختلفه تخارستان، ترکستان، ایران و هندو شام (سوریه) بمنظور تجلیل از جشن نوروز تشریف می آوردن. مراسم در آبده نوبهارو اطراف آن (آبده نوبهار) بمدت یک هفته دوام مینمود.

[Ахмедов 1982: 17].

علاوه باید نمود که در آبده نوبهار اصول بودائی بمتابه یگانه اصول موجود حکمفرما نبود.

اولا- به اینجا زائرین نه تنها از کشورهای هندو سند و تخارستان و ترکستان یعنی کشورهاییکه بودائیان در آن میزیستند حضور بهم میرسانندند، بل از سائر کشورها از قبیل ایران و شام(یا بیزانسیه) وغیره، جائیکه آئین بودائی هرگز منحیث آئین حاکم و یا هم آئین عمومی پنداشته نمیشد تشریف می آوردد.

ثانیا: مراسم مذهبی در فصل بهار(ایام جشن نوروز) یعنی ایام مقدس برای زرداشتیان انجام می پذیرفت.

گفته شده است که زائرین تشریف آورده از ایران، بیزانسیه و غیره جاها نمیتوانستند پیروان آئین زرداشتی باشند، زیرا؛ درین آبده نوبهار، فقط بت های آورده شده از هندو سند و سائر محلات تخارستان جابجا گردیده بود که دقیقا با آئین زرداشتی و عیسیویت مطابقت نداشت.

برمبندی تاکیدات بعضی از منابع گفته شده است که، گویا بعضی از حکام خاص بلخ (ملک الطوایف) زرداشتی نه بل از آئین سبیی یا آئین مندائی پیروی مینمودند. لازم به یادآوریست که پیروان آئین مندائی از آفتاب، مهتاب، آتش و هفت ستاره پرستش بعمل می آورند، در حالیکه، آبده نوبهار بمنظور عبادت از مهتاب درنظر گرفته شده

بود. در منابع عربی سبی‌ها (مندائیان) عمدتاً به حنفی‌ها، حرانها و مانوی‌ها اطلاق می‌گردد.

لازم به یاد آوریست که تعلیمات مندائیها عمدتاً براساسات مذهب کلدانیها، مردمانیکه از اجرام سماوی (اشیا آسمانی) پرستش بعمل می‌آوردند استوار بود. [al-Ja'kubī I: 179], [Macoudī V: 6 – 7], [Бартольд 1966: 469 – 486], [Hamzae Isfahanensis: 4 – 5; al-Khowarezmī: 175].

اظهارات شهرستانی یکی از مورخین و پیشگامان مذهب شناسی (آئین شناسی) در رابطه به پیروان ادیان قابل توجه مینماید. بنابر گفته او "حاکمان بلخ قبل از ویشتاسپ از آئین مندائی پیروی مینمودند. انها از ستاره‌ها بالاخص از دو چراغ(چراغ جوره) پرستش بعمل می‌آورند".

اما در نوشته‌های البیرونی، کیانیدهاییکه از بلخ به عراق آمده بودند بنام کلدانیان گفته شده‌اند. کیانیدها از هر دو چراغ (چهلچراغ)، ستاره‌ها و سائر عناصر، عبادت بعمل آورده‌انها را مقدس می‌شمردند. لازم به یادآوریست که عنونه مذکورتا ظهور زردشت و 30 سال دوران درخشان ویشتاسپ تداوم یافت.

[al-Shahrastānī: 431]. [Бируни 1957: 103, 201].

از معلومات فوق برمی‌آید که، حتی قبل از ظهور زردشت، اجرام آسمانی در بلخ پرستش می‌گردد. اما، در مراحل بعدی هم‌جو شیوه‌های گهن عقیدتی با آئین های نوین از قبیل زردشتی، بودیزم و مانیزم آمیزش نمود، یعنی با اصول آئین های متذکره هم آهنگ گردید. بنابر تاکید منابع چینی مانوئیستها (مانوی‌ها) از هفت مشاهیر (الوهیت)، آفتاب، مهتاب و پنج سیاره که تمثیل کننده هفت روز هفته بود پرستش مینمودند. اماتقویم هفته وار (7 روز ۵ سگدی)، به خدايان اوستائی تخصیص داده شده است جائیکه، بعدها بنامهای آفتاب، مهتاب، سیارات و "ایستگاه قمر" مسمی گردید.

[Беленицкий 1954: 51]. [СДГМ I: 46].

به قول المسعودی آبده سبی‌ها دارای اشکال و فورم‌های متنوع بودند، جائیکه آنها سمبل و سریات پنهان نگهداشته شده را به تماشا می‌گرفتند. مثلاً معبد نظم

جهانی، معبد نیاز(ضرورت) و معبد روح-یعنی تعمیر دایره‌ی وی. به هیمن شکل معبد زحل - بشکل شش ضلعی، معبد مشتری - بشکل سه ضلعی، معبد مارس- بشکل اضلاع مستقیم، معبد آفتاب بشکل اضلاع مریع شکل، معبد ناهید (وینوس) - بشکل سه ضلعی داخل مریع، معبد میرکوری (عطارد) بشکل سه ضلعی داخل مستطیل دراز، معبد مهتاب بشکل هشت ضلعی ترتیب گردیده بود.

[Беленицкий 1954: 65].

در قرن هشتم در مرکز فرغانه بناء خاصی متعلق به کاواسنها Kawasan وجود داشت که توسط زمامداران شان اعمار گردیده بود. بناء متذکره ذارای طرح مخصوصی بوده و به افتخار سیاره آفتاب-میرکوری طرح ریزی و بنادرگردیده بود. اما با تاسف بنا مذکور بعدها توسط خلیفه المعتصم تخریب گردید. (زمان جکمروائی خلیفه بین سالهای 833-842م)

[Macoudi IV: 51].

در بخارا قبل از اسلام آتشکده ای بنام ماه(ماخ) وجود داشت. گفتنی است که ستونهای اتکائی قصر حکمران بخارا واقع ریگستان که متصل به آبده قرار داشت نوعی ستاره مانند (بشكل ستاره) باهم پیوند گردیده بود.

[Наршахий: 26 – 27 [Наршахий: 29].

گفته شده است که سبی‌ها در اوائل آفتاب پرستانی(عبدة الشمس) بودند که در روز پنج بار به آفتاب (شمس) به عبادت می‌پرداختند، یعنی آنها بشکل بت‌های بالدار و فرشتگان آسمانی دارای شمایل انسانی اما نورگذرنده تبارز مینمودند.

[ал-فالخی: 42].

در اوائل قرون وسطی عبادت کنندگان آتشکده نوبهار، به همان پیمانه ایکه از خدای مهتاب یعنی Aj Tängri و یا هم از خدای مهتاب یعنی Kün Aj Tängri یعنی خدای مانی-مانوی و یا هم خدای مانی- بودا عبادت بعمل می‌آوردند به همان پیمانه از بت‌ها عبادت بعمل نمی‌آورند.

[Восточный Туркестан: 526; Зуев 2002: 194, 197],

نمايندگان جامعه مانوي که دراکثريت کشورهای جهان از بيزانتيه تاچين پراگنه گردیده بود بخاطر عبادت به اينجا تشريف می آورند. گفته ميشود که تعليمات مانوي منحيت آئينى در قرن سوم در شهر بابل ظهور ويزودي در سرزمين ايران گسترش يافت، اما همزمان با ان از جانب ارتودوكس هاي زرديشتی مورد تطبيق و فشار نيز قرارگرفت، که موجب نقل وانتقالات گستره اهالي (پيروان مانوي) بسوی شمال و شمالشرق ايران گردید.

در قرون ششم و هشتم آئين مانوي در سرزمين هاي تخارستان، سغد، سيميرچي (سمرقند) و تركستان شرقی بسا گسترش يافت. شهرهای بلخ، بخارا، سمرقند طراز يا تراز (قزاقستان کنوئي) و طورفان منحيت مراكز عمده آئين متذکره شمرده ميشد. بناء ميتوان گفت که آئين مذكور نه تنها مورد پذيرش باشندگان شهرها (شهر نشينان) واقع گردید، بل اكثريت قبائل کوچي ترك تبار نيز به آن رو آورند. يعني مانويزم منحيت آئين رسمي و دولتي خاقانات ترك از قبيل، خاقانات اویغور، قرقىز، قيرغيز، كيماك و غيره پذيرفته شده بود.

[Кызласов 2004: 12 – 16].

بنابه قول بيرونى در آن زمان در جهان اسلام سرزميني وجود نداشت که مانوي ها در آنجا حضور (وجود) نمیداشتند. اما، اجتماع علنی آنان که بنام سبي ها ناميده ميشدند فقط در محدوده سمرقند وجود داشت. همزمان با آن در جهان غير اسلامي اكثرنمايندگان تركان شرقی، باشندگان چين و تبت و قسمتی از هند از آئين مذكور پيروي مينمودند. به قول محمود کاشغری چگل ها، وكليه تركان کوچي از رود جيحون تا چينا يا خلر يعني از دريای امو الى ديوار بزرگ چين همه و همه مانوي ها بودند.

[Бируни 1957: 211 – 213].[Кошгарий I: 374], [Зуев 2002: 182].

بخاطر باید داشت که همچو گستردگی مانويزم در میان تركان قبل از همه در تقرب و همزيستی تعليمات آئين مذكور با مناسک شاماني يا شامانيزم نهفته است. در شاهنامه فردوسی مانوي بمثابه "پیغمبر وارد شده (ميتوان گفت نازل شده) از

سرزمین چینا به سرزمین ایران" یعنی از سرزمین ترکستان گفته شده است. از جانبی معلوماتی وجود دارد مبنی براینکه مانی (رهبر آئین مانوی) هنگام جوانی سالهای متعددی در سرزمینهای آسیای میانه و هندوستان به سیاحت پرداخت، جائیکه معلومات مکفى در باره آئین و مذاهب متعدد بدست آورد. یعنی دقیقاً در همین کشورهای شرق (مشرق زمین) بودکه جهان بینی مذهبی او تشكل یافت وجهات لازم و مثبتی را از سائر ادیان به ارت گرفت.

[*Всеобщая история*: 153].

لازم به یاد اوریست که اجتماع بزرگ نیرومند مانوی‌ها طی سده‌ها (از قرن سوم الی قرن هشتم) در نواحی بلخ و حومه آن زندگی مینمودند. چنانچه در قرن ششم یکی از متون افسانوی و سحرآمیز متعلق به پارت-مانوی که بیانگر مناسبات تنگاتنگ مانوی‌ها و بودیست‌ها بود عرض وجود نمود.

[*Ставиский* 1977: 178; *Литвинский* 1971: 115].

در بعضی از منابع موجود تاکید گردیده است که رول مانی هادر قرون هفتم و هشتم در سرزمین تخارستان، و بطور اخص در محدوده چغانیان خیلی‌ها برآزنده بود. یادآور باید شد که آئین مانی و بودائی مدت طولانی در آسیای میانه و آسیای مرکزی حکم‌فرما بود، اما تاثیر بودیزم در شاخه‌های شرقی آن (آئین مانیزم) به اندازه‌ای نیرومند بود که مانی در متون مانوئیها بنام بودا و خدای مهتاب یا Aj Tängri یعنی مانی-بودا نامیده شده است.

[*Восточный Туркестан*: 526; Зуев 2002: 194].

به قول ابن نديم علاوه بر سامانیان (السامانیه) یعنی بودائیها، مانویها از جمله اولین کسانی شمرده می‌شدند که از تخارستان به ماوراءالنهر نقل مکان نمودند.

[*Flügel* 1862: 76, 105, 385].

این نکته را بخاطر باید داشت که گسترش و آبادانی آبدات بودائی، هکذا اعمار آبدات نوین در محدوده تخارستان اعتبار از زمان کوشانیان و بطور خاص طی قرون ششم و هفتم دقیقاً با فعالیت ترکان مرتبط بوده است.

[*Камалиддинов* 1996: 195 – 196, 204 – 205].

چنانچه اعمار صومعه بودائی Ajina-Tera (در اواسط قرن هفتم) واقع 40 کیلومتری شهر کافر قلعه وادی وخش (تاجکستان کنونی) و یا اعمار کمپلکس شترملا (ویا اعمار ابدی Tepa-e-Shah در شهر بودائی اشتترملا (احتمالاً کافرنها بودائی در شهرک تپه شاه واقع ناحیه قبادیان (تاجکستان کنونی) از زمرة همین آبدات و صومعه های تازه بنایافته شمرده میشوند.

[Литвинский, Зеймаль 1971], [Зеймаль 1987: 73 – 74]

[Литвинский 1981: 131 – 133].

بنا بر اظهارات Hui Chao (زار چینائی) حوالی سال های 726 تخمیناً نیمی از باشندگان ختلان راترکان تشکیل میدادند که مسلمان‌مادر شان نیز ترک تبار بودند. بنابرین کلیه باشندگان ختلان اعم از حکمدار، اشراف و اعیان و اهالی در کل از جریان (شاخه) wing hinayanitsko پیروی مینمودند، جائیکه راهبان و صومعه های متعدد بودائی وجود داشت.

[Бернштам 1952: 190; Литвинский, Соловьев 1985: 120].

از جانبی اساس آبده بودائی، هکذا نحوه فعالیت ان در شهر قبا فرغانه (قرن 6-8 میلادی) به ترکان پیوند داده میشود.

در سالون مرکزی آبده مذکور هیکل عظیم بودا وجودداشت که دارای ویژگی های مخصوص ظاهری ترکان از قبیل روی موی وغیره بود. در یکی از تنگه های به اصطلاح "ترکی- سگدی" فرغانه که در دوران قدیم ضرب زده شده است، تصویر پوکر (تصویر آرام و سرد شخص) الوهیت و یاهم تصویر ویژه (تمثال) کشیش بودائی ترسیم گردیده است.

[Булатова-Левина 1961: 241 – 245]. [Смирнова 1981: 24].

معلومات ارائه شده نشان میدهد که، بلخ زادگاه بهرام چوبین شمرده شده ، احداد و قدما چوبین نیزکه از جمله شوالیه ها و جنگ آوران ایران زمین شمرده میشدن با این شهر روابط ناگسستنی داشتند. در منابع تبتی (متعلق به قرن هشتم) از اجداد چوبین که در بلخ میزیست یاد آوری شده است. در اواسط قرن تعدادی از قرا بلخ با نام چوبین نامیده میشد. چنانچه در قرن 12 قرائی واقع بلخ بنام جوبین آباد یا

چوبین آباد و به همین شکل ایستگاه کوچک و فرعی در ناحیه گوزگانان (جوزجان) درمسیر اندخوی - فاریاب به این نام نامیده شده است.

[*Фирдоуси I: 360; III: 114, 117, 404*]. [*Гумилев 1967: 162*].

[*ac-Cam'aani III: 348*], [*al-Moqaddasī: 347*].

این مطلب را نبایستی فراموش کرد که در منابع موجود معلومات موثقی در باره تعلقات مذهبی بهرام چوبین موجود نمیباشد. اما حسب معلومات دست داشته میتوان گفت که بهرام چوبین علی الرغم داشتن مناسبات نزدیک با دولت عالی ساسانی (سرلشکر بزرگ نظامی)، هیچگاهی حامی و طرفدار ارتودوکس زردشتی نبوده است.

ورحران ششم (بهرام چوبین) در دومین سال زمامداری خود یعنی دقیقاً در سال 591 در شهرهای هرات، ابارشهر و مرو به ضرب درهم های نقره ای پرداخت، تنگه هائیکه درکنار سمبل زردشتی حاوی تصاویر صلیب بود. معلومات فوق بیانگر آنست که بهرام چوبین تمایل خوبی به آئین عیسوی داشت زیرا؛ دقیقاً داشتن همچو مناسبات نمیتوانست با اصول آئین زردشتی تطابقت داشته باشد. بناء تصور چنین است که در تنگه های متذکره سمبل ائین عیسوی نه، بل احتمالاً صلیب آئین مانی وجود داشته است. از معلومات فوق برمی آیدکه بهرام چوبین از آئین مانی که حاوی عناصری از آئین بودائی، زردشتی و عیسوی بود استفاده میبرده است. درین رابطه مناسبات تباری بهرام چوبین با خاقانات ترک حائز اهمیت شمرده میشود

[*Колесников 2005: 114 – 115*]. [*Зуев 2002: 208, рис. 2*].

[*ad-Dīnawarī: 98 – 102; Macoudī II: 223 – 224; Гумилев 1960: 229 – 230*].

قسمیکه قبل اشاره شد بهرام چوبین در سالهای اخیر حیات اش مناسبات خویشاوندی را با پرمودا (ایل تیگین) خاقان ترک برقرار نمود، یعنی با ایل ارسلان خاقان (ساوا شاه، شیرکشور) نواسه تردو خاقان (قاره چورین ترک) فرماندار شهر بخارا. گفته شده است که ایل تیگین (پرمودا)، بنیان گذار چندین صومعه بودائی در

گندهارا و تخارستان ویکی از انتقال دهنده‌گان و اشاعه کننده‌گان آئین بودایی در محدوده بخارا نیز از جمله پیروان آئین بودایی بود.

نام دوم تردوخاقان یعنی پدر ایل ارسلان(ساوا شاه، شیرکشور) قاره چورین ترک نامیده میشد. لازم به یادآوریست که لقب قاره چوره Qara-čor در متون مانیهای ترکستان شرقی نام بسامعت بر پنداشته میشد.

[*Bel'ami II*: 248; 265; *Firdousi VI*: 656 – 657; *Бичурин I*: 279].

[*Chavannes 1903*: 198, 242 – 245; *Литвинский, Зеймаль 1971*: 120],

[*Ставиский 1960*: 115]. [*Наршахий*: 16]. [*Зуев 2002*: 200 – 201].

در میان ترکان سمرقند که از آئین مانی پیروی مینمودند، افسانه هائی در باره حکمدار ترک تباری بنام شو Shu وجوددارد. (کلمه شو مشتق شده از کلمه سغدی "سیاه") میباشد.

علاوه باید نمود که در میان ترکان مانوی داشتن عنوان قاره، qara کاره، یعنی "سیاه" بمفهوم داشتن تعلقات معنوی بود، تعلقاتیکه دارندگان آن از حقوق تحصیل و آموخت دهی در مکاتیب مانوی برخوردار بودند. بدین ترتیب نام دوم ساوا شاه یا شیرکشور یا ایل ارسلان نیز بر ملا کننده تعلقات وی به آئین مانوی بود.

[*Кошгарий III*: 419; *I*: 117]. [*Зуев 2002*: 201].

[*Наршахий*: 16, 17] [*Гумилев 1967*: 464]

لازم به تذکار دارد که تمثال شیر و سمبل آن در میان ترکان مانوی از اهمیت ویژه ای برخوردار بود، در حالیکه سمبل متذکره در آئین زردشتی و بودایی فاقد اهمیت معنوی و سیاسی شمرده میشد. در اکثر تنگه های حکمرانان ترک تبار سواحل سیر دریا (از اتروالی چاج) تصاویر شیر بمشاهده میرسید، تصاویریکه منحیث سمبل الوهیت - حامی شهر و مردم یعنی مرجع تکریم مذهبی شمرده میشد. در قرون وسطائی تمثال شیر در عرصه های مختلف سرزمین پهناور یعنی بخارا، سمرقند و ترکستان شرقی مورد بهره برداری قرار داشت.

[*Зуев 2002*: 188, 192 – 193, 203]. [*Смирнова 1981*: 51, 52, 56 – 58].

در کلکسیون سکه شناسی کتابخانه ملی شهر پاریس مدلایونی حفظ میگردد که در سال 625 در شهر قندز توسط تردوشاد پسر تون یابغو خاقان، خاقان عالی ترک و موسس سلسله یابغو های تخارستان و گندهارا بمناسبت پیروزی قطعی شان بالای هیپتالیتها و پیوست آنها به تعلقات خاقانات ترک ساخته شده بود. لازم به یادآوریست که طرح گرافیکی میدالیون مذکور مانند تنگه های ترکان تخارستان کاپی شده (تقلیدشده) از درهم های ضرب زده شده توسط خرمزاد IV شاهنشاه ساسانی ، اما انعکاس دهنده عنعنات مذهبی هندی بود

[Harmatta 1982: 168].

لازم به یادآوریست که در سمت Av مدلایون تصویر حکمران و در قسمت انتهای راست، از راست به چپ با کتیبه پهلوی 'jeb MLK''n MLK' به معنی "پیروزی و گسترش" "مالک-مالکان" وواژه 'pzwt GDH' به معنی "پیروزی و گسترش" (از لحاظ مساحت) به تصویر کشیده شده است. تصویر میگردد که در میدالیون مذکور تصویر تون یابگو خاقان ضرب زده شده باشد.
اما در سمت Rv مدلایون تصویر ساختمان مخصوص، دونفر راهب، و خدای شیوا با موهای افروخته شعله مانند(آتشین) به تصویر کشیده شده است.

[Harmatta, Litvinsky 1996: 370].

بنظر میرسد که امتزاج همچو سمبلهای زردشتی و بودائی فقط در چوکات ایدیولوژی مانی بگنجد(ممکن بوده میتواند). متناسب به آن تون یابگو خاقان مانند پرسش تردوشاد احتمالا از آئین مانی پیروی مینمود. در منابع تبتی معلوماتی وجود دارد مبنی براینکه، تون یابگو خاقان طی سالهای 694, 699 و 700 از کشور تبت بازدید بعمل آورده و همزمان با آن با دختر حکمدار تبت ازدواج نمود. سوان سزان (ژوان زنگ) زائر چینی تاکید مینماید که ترکها از آتش پیروی مینمودند، روی همین علت عننه استفاده از تخته های چوبی در میان انها معمول بود، زیرا، آنها عقیده داشتند که چوب دارای عناصری از آتش میباشد.

[Dotson: 2009]. [Тугушева 1991: 6].

در سال 591 نیروهای متحد ارمنی، گرجی، بیزانسیه و فارسها ضربات قاطعی را به اردیو بهرام چوبین وارد آورده تعداد کثیری از ترکان صلیبی (ترکان عیسوی که دارای صلیب ها بودند) را به اسارت گرفتند. ما معتقدیم که سمبل های مذکور صلیب های عیسوی نه، بل صلیب های مانی بوده است. بنظرما داشتن عقاید گوناگون مذهبی ترکان و حکمران عالی ترکان غربی قبل از همه گویا تعلقیت آنها به آئین مانی بوده است.

[Симокатта: 131].

اگر پنداریم که بهرام چوبین برخاسته از بلخ و داماد ایل تیگین خاقان ترک بوده باشد پس اونیز محتملای پیرو آئین مانی بوده است. بنا نواده های چوبین، منجمله سامان خودات نیز بایستی مانی باشد.

پاورقیها:

78. مثلا در سیستان یک باب خرابه صومعه بودائی متعلق به عصر کوشانیان و در شهر مرو دوگنبد بودائی معه هیکل بزرگ بودا کشف گردید. (آیده مذکور در قرون دوم و سوم اعمار گردیده و تا قرن هفتم فعالیت داشت).

[Бартольд 1971: 432; Бартольд 1971: 44], [Кошеленко 1984: 137 – 140].

79. در اسناد باختری تخارستان که نشاندهنده سال 525 باختری مطابق به سال 757 عیسویست از صومعه بودائی ویهاره vihara و آبده زردشتی یاد آوری شده است. به همین ترتیب از قبرستانی و مراسم سوزاندن (طبق عننه هندی) یاد آوری شده است که، نشاندهنده گوناگونی مذاهب موجود قبل از اسلام درین جغرافیا میباشد.

[Симс-Вильямс 1997: 9].

80. واژه متذکره در زبان فارسی بشکل سنجر یا سنجستان آمده است. اما کلمه Vihara ویهاره در زبان سانسکریتی به معنی "آبده بودائی" بشکل بهار و یا بیهار گفته شده است.

[Бартольд 1971г: 214].

81. بنابه قول اوستا بلخ دارای القاب "Drafsa" (پرچم های بر افراشته) بود که با بودیزم مرتبط پنداشته میشد. زیرا در نوبهار بلخ پرچم های متعددی وجود داشت .
[Литвинский 1975: 191].

لينک های اضافی (علاوه گی) که بكمک انها میتوان در باره
نامهای ذكرشده در ين باب، معلومات اافقی بدست آورد.
(البته اينها شامل بحث كتاب هذا نميباشند.)

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B0%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B6%D0%B8>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Khalaj_people
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AE%D9%84%D8%AC%E2%80%8C%D9%87%D8%A7>
- <http://wikiroosta.ir/%D8%A7%D8%8C%D9%84%D8%A8%D8%A7%D8%B3%D8%AA%D8%A7%D9%86%D8%AC>
- <http://khalajestan1392.blogfa.com/>
- <http://www.hawzah.net/fa/Magazine/View/6440/7048/85475/%D8%AA%D8%A7%D8%B1%DB%8C%D8%AF-%D9%88-%D8%B2%D8%A8%D8%A7%D9%86-%D9%82%D9%88%D9%85-%D8%AE%D9%84%D8%AC>

درباره خلچ ها.

- <https://sv.wikipedia.org/wiki/Kharosthi>
- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D1%85%D0%B0%D1%80%D0%BE%D1%88%D1%82%D1%85%D0%B8>
- <https://ps.wikipedia.org/wiki/%D8%AE%D8%B1%D9%88%D8%B4%D8%AA%D9%8A>

درباره خروشنى

- <https://sv.wikipedia.org/wiki/Pahlavidynastin>
- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B5%D1%85%D0%BB%D0%B5%D0%B2%D0%B8>
- <https://sv.wikipedia.org/wiki/Pahlavi>
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AF%D9%88%D8%AF%D9%85%D8%A7%D9%86%D9%BE%D9%87%D9%84%D9%88%D8%DB%8C>
- <http://parsiandej.ir/%D8%A8%D8%B1%DA%86%DB%8C%D9%86%D8%B4-%D8%AF%D9%88%D8%AF%D9%85%D8%A7%D9%86-%D9%82%D8%A7%D8%AC%D8%A7%D8%B1-%D9%88%D8%B3%D8%B1%DA%A9%D8%A7%D8%B1-%D8%A2%D9%85%D8%AF%D9%86-%D8%AF%D9%88%D8%AF%D9%85%D8%A7/>
- <http://lahzehnama.ir/fa/news/5456/%D8%AF%D9%88%D8%AF%D9%85%D8%A7%D9%86%D9%BE%D9%87%D9%84%D9%88%D8%DB%8C>

دودمان پهلوی

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%B0%D0%BA%D1%82%D1%80%D0%B8%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9%D1%8F%D0%B7%D1%8B%D0%BA>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Bactrian_language
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%B2%D8%A8%D8%A7%D9%86%D8%A8%D8%A7%D8%AE%D8%AA%D8%B1DB%8C>
- <http://modersmal.skolverket.se/dari/index.php/43-utbildning/167-2011-05-30-19-26-48>
- https://fr-fr.facebook.com/permalink.php?story_fbid=182546281885774&id=238801739486100
- http://database-aryana-encyclopaedia.blogspot.se/2011/04/blog-post_03.html
- <http://catalog.acku.edu.af/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=su:%D8%B2%D8%A8%D8%A7%D9%86%20%D8%A8%D8%A7%D8%AE%D8%AA%D8%B1%D8C>

درباره زبان باختری

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BE%D0%B3%D0%B4%D0%B8%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%B8%D0%B9%D1%8F%D0%B7%D1%8B%D0%BA>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Sogdian_language
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%B2%D8%A8%D8%A7%D9%86%D8%B3%D8%BA%D8%AF%DB%8C>
- <http://prana.persianblog.ir/post/225/>
- <http://anthropology.ir/article/18905>
- <http://www.yataahoo.com/?p=1526>

درباره زبان سغدی

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%AF%D0%B1%D0%B3%D1%83>
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Yabgu>
- <https://uz.wikipedia.org/wiki/Jabg%CA%BBu>

در باره مفهوم یابغو یا یابگو

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%83%D0%B2%D0%B8%D1%88%D0%BA%D0%B0>
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Huvishka>

درباره هویشکا

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%BD%D0%BE%D0%BA%D0%BA%D0%BD%D0%BE%D0%BA%D0%BD%D0%BE%D0%BA>
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Sabians>
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D9%85%D9%84%D9%87%D9%86%D8%AF%D8%A7%D8%A6%D8%AA%D8%A7%D9%86>
- <http://www.adyan.porsemani.ir/content/%D9%85%D9%86%D8%AF%D8%A7%D8%A6%D8%AA%D8%A7%D9%86>
- <http://tahoor.com/fa/Article/View/112118>
- <https://rasekhoon.net/article/print-56475.aspx>

- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%BE%D0%B6%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE>

در باره الوهیت

- [https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AA%D9%85%D8%AB%D8%A7%D9%84 \(%D8%AF%DB%8C%D9%86\)](https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AA%D9%85%D8%AB%D8%A7%D9%84_(%D8%AF%DB%8C%D9%86))
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Icon>
- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%98%D0%BD%D0%BD%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D0%BA>

در باره تمثالت یا ایکون

- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D9%BE%D8%B1%D9%81%D8%B1%D9%88%D8%BA%E2%80%8C%D9%88%D8%A7>
- https://en.wikipedia.org/wiki/The_Luminaries
- [\(https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B2%D0%B5%D1%82%D0%BB%D0%BD%D0%BD%D0%BA_\(%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%BD\)\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B2%D0%B5%D1%82%D0%BB%D0%BD%D0%BD%D0%BA_(%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%BD))

در باره سویتیله یا پر فروغ ها.

- <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D9%82%D8%B1%D8%A8%D8%A7%D9%86%D2%80%8C%D8%A7%D9%87>
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Altar>
- <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BD%D0%BB%D1%82%D0%BD%D0%BD%D0%BA%D0%BD>

در باره التارها (قربانگاهای مخصوص)